

N:o 38.

Ank. till Riksd. kansli den 13 mars 1903 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen.

Genom en den 16 nästlidne februari aflåten proposition, n:o 54, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga här nedan införda förslag till lag om ändrad lydelse af 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen.

Denna proposition är föranledd af Riksdagens skrifvelse den 8 maj 1900, däri Riksdagen anhöll, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i gällande strafflagstiftning, att den tid, hvarunder en till ansvar för brott förvunnen person suttit häktad, kunde, efter domstolens pröfning i hvarje särskildt fall, till större eller mindre del honom tillgodoräknas.

Mot det i propositionen innefattade lagförslaget har utskottet icke haft annat att erinra, än att utskottet ansett sig böra ifrågasätta en redaktionell jämkning i 9 § af förslaget, i syfte att gifva ett, särskildt för allmänheten, i viss mån tydligare uttryck åt förslagets mening, att domstol skall hafva frihet att medgifva afdrag för häktningstiden å straff,

å dömdt för hvarje brott, hvarom rannsakats i det mål, däri den tilltalade hållits häktad.

Utskottet får alltså hemställa,

att Riksdagen, med förklarande att förevarande proposition icke kan i oförändradt skick bifallas, måtte för sin del antaga följande

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Lag

om ändrad lydelse af 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen.

Härigenom förordnas, att 4 kap. 8 och 9 §§ strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

8 §.

Nu kan så hända, att någon, sedan han blifvit till straff för ett brott dömd, varder öfvertygad att förut hafva föröfvat annat brott; då skall straffet så bestämmas, som hade han på en gång varit för båda brotten lagförd; och varde, vid straffets tillämpning, afräknadt hvad han af det honom förut ådömda straff redan kan hafva utstått.

Har någon, sedan han blifvit till straff dömd, men innan han det till fullo undergått, föröfvat nytt brott; då bör straffet för detta brott, med iakttagande af de här ofvan stadgade grunder, af domstolen förenas eller sammanläggas med det förra straffet eller, om detta var till någon del verkställdt, då det nya brottet begicks, med hvad af samma straff då återstod; och skall å det sålunda bestämda straffet afräknas hvad af förra straffet eller sagda återstod däraf kan vara verkställdt efter det nya brottets föröfvande.

Kungl. Maj:ts förslag.

9 §.

Har *någon*, som är för brott tilltalad i *anledning därpå* varit i häkte hållen, och dömes han i det mål till frihetsstraff på viss tid eller till böter, må domstolen, om med hänsyn till omständigheterna så pröfvas skäligt, förordna, att straffet skall anses till viss del eller helt och hållet verkställdt genom den dömdes hållande i häkte. Ej må dock frihetsstraff, som omedelbart ådömes, anses verkställdt till större del än som mot häktningstiden svarar, då en dags häkte räknas lika med en dags fängelse samt i öfrigt de grunder tillämpas, hvilka för en straffarts förvandling till annan äro stadgade.

Föres i högre rätt klagan angående ådömdt straff, vare den rätt ej bunden af den lägre domstolens beslut i fråga om tillgodoräknande af häktningstid, ändå att talan emot beslutet ej fullföljes.

Utskottets förslag.

9 §.

Har *den*, som är för brott tilltalad, varit för *något brott, hvarom i målet rannsakats*, i häkte hållen, och dömes han i det mål till frihetsstraff på viss tid eller till böter, må domstolen, om med hänsyn till omständigheterna så pröfvas skäligt, förordna, att straffet skall anses till viss del eller helt och hållet verkställdt genom den dömdes hållande i häkte. Ej må dock frihetsstraff, som omedelbart ådömes, anses verkställdt till större del än som mot häktningstiden svarar, då en dags häkte räknas lika med en dags fängelse samt i öfrigt de grunder tillämpas, hvilka för en straffarts förvandling till annan äro stadgade.

Föres i högre rätt klagan angående ådömdt straff, vare den rätt ej bunden af den lägre domstolens beslut i fråga om tillgodoräknande af häktningstid, ändå att talan emot beslutet ej fullföljes.

Stockholm den 13 mars 1903.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Herrar *Lindhagen*] och *A. Olsson* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
